

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Mgr. M. K., bytom U.**, zastúpenej JUDr. S. H., Advokátska kancelária so sídlom v H., N., proti odporkyňi **Obci Kalná Roztoka**, o nečinnosť orgánu verejnej správy, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/39/2009-62 zo dňa 26. februára 2010, o trovách konania takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/39/2009-62 zo dňa 26. februára 2010 v spojení s opravným uznesením č.k. 3S/39/2009-73 zo dňa 14. apríla 2010 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd uložil Obci Kalná Roztoka v lehote do 15 dní od doručenia uznesenia rozhodnúť vo veci vedenej pod číslom 363/2005 týkajúcej sa odvolania navrhovateľky z funkcie riaditeľky Z. Š. s M. Š. v Kalnej Roztoke rozhodnutím starostu obce Kalná Roztoka č.j. 363/2005 zo dňa 4.10.2005, vrátanej obci rozhodnutím K. Š. Ú. v Prešove č.j. Spr.-RD/2005/00113-7 zo dňa 14.3.2008 v spojení s opravným rozhodnutím č.j.: Spr.-RD/2005/00113-8 zo dňa 5.1.2009. Následným uznesením č.k. 3S/39/2009-73 zo dňa 14. apríla 2010 podľa § 164 a § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) krajský súd doplnil výrok uznesenia zo dňa 26. februára 2010 tak, že zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľke

trovy konania

vo výške 245,70 eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia k rukám alebo na účet právneho zástupcu navrhovateľky JUDr. S. H., advokáta.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že pokiaľ K. Š. Ú. v Prešove vrátil spisový materiál odporkyňi na ďalšie konanie s poukazom na § 59 ods. 3 Správneho poriadku, podľa ktorého je odporkyňa právnym názorom K. Š. Ú. v Prešove viazaná, je povinná rozhodnúť o odvolaní navrhovateľky zo dňa 19.10.2005. Ak odporkyňa v 30-dňovej ani v 60-dňovej lehote nerozhodla, je nečinná a z uvedeného dôvodu krajský súd návrhu vyhovel. O náhrade trov konania rozhodol tak, že priznal úspešnej navrhovateľke náhradu trov konania v sume 245,70 eur za 2 úkony právnej pomoci: prevzatie a príprava zastúpenia dňa 26.8.2009, spísanie a podanie návrhu na súd dňa 26.8.2009 po á 115,90 eur podľa § 11 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb s režijným paušálom á 6,95 eur. Súd nepriznal náhradu trov konania za vyjadrenie zo dňa 24.9.2009 a doplnenie návrhu zo dňa 11.12.2009. Tieto úkony boli podľa názoru krajského súdu doplnením obligatórných náležitostí návrhu na začatie konania a bolo úlohou právneho zástupcu, aby už pôvodný návrh za spísanie a podanie ktorého bola právnenmu zástupcovi priznaná odmena, tieto obsahoval.

Navrhovateľka zastúpená advokátom proti vyššie uvedenému uzneseniu v časti náhrady trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietala, že rozhodnutie krajského súdu v časti o náhrade trov konania je nezákonné. V odôvodnení odvolania poukázala na následné písomné vyjadrenia k návrhu na začatie konania, ktoré boli samostatnými podaniami v zmysle civilného procesu, ktoré je v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. potrebné považovať za úkon právnej služby, za ktorý prináleží právnenmu zástupcovi odmena. Teda úspešná navrhovateľka má právo na náhradu trov konania tak, ako ich vypočítala. Navrhla, aby odvolací súd rozhodol v súlade s návrhom a zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľke trovy konania za 4 úkony právnej služby po 115,90 eur s režijným paušálom po 6,95 eur spolu v sume 558,72 eur a 1 úkon právnej služby po 60,11 eur za podané odvolanie nie vo veci samej s paušálom 7,21 eur.

Uznesenie krajského súdu napadla odvolaním aj odporkyňa v zastúpení advokátkou JUDr. E. K. z Advokátskej kancelárie Ulica P., S. (bez priloženia plnej moci na zastupovanie odporkyne v danej veci). Vyslovila presvedčenie, že odporkyňa svojim konaním nikdy nezapríčinila nečinnosť a prieťahy. Tieto boli dané povahou vo veci samej, rozdielnym

právnym výkladom ustanovení školského zákona č. 596/2003 Z.z., rozdielnym usmerňovaním K. Š. Ú. a nezrozumiteľnosťou jeho jednotlivých vyjadrení. Navrhla odvolaniu vyhovieť, zrušiť preskúmané uznesenie v tej časti, v ktorej bola súdom zviazaná k náhrade trov konania a vrátenia veci na ďalšie konanie. Alternatívne navrhla, aby odvolací súd preskúmané uznesenie zmenil v časti týkajúcej sa náhrady trov konania tak, že žiadnemu s účastníkov právo na náhradu trov konania neprizná.

Právny zástupca navrhovateľky vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne navrhol, aby odvolací súd priznal navrhovateľke plnú náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Z podkladov súdneho spisu vyplýva, že krajský súd horeoznačeným uznesením v spojení s jeho opravou podľa § 164 OSP v časti výroku o náhrade trov konania navrhovateľke nepriznal v plnej uplatnenej výške náhradu trov právneho zastúpenia advokátom s odôvodnením, že z uplatnených 4 úkonov právnej pomoci s paušálnou náhradou boli dva úkony právnej pomoci doplnením obligatórnych náležitostí návrhu.

Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy sa začína podaním žaloby, ktorá musí obsahovať tvrdenie, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný. Povinnosťou advokáta, ktorý v danej veci zastupoval navrhovateľku, bolo pomáhať uplatňovať jej ústavné právo na obhajobu a chrániť jej ostatné práva a záujmy v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, so zákonmi a s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi (§ 1 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii). To znamená, podať na súd takú žalobu na nečinnosť správneho orgánu, ktorá vyjadruje princíp subsidiarity správneho súdництва, aby jeho právomoc nesuplovala iné účinné prostriedky nápravy (právnej ochrany).

Navrhovateľka ničím bližšie nezdôvodnila, prečo bolo potrebné návrh na začatie konania dňa 11.12.2009 písomne doplniť. Právny zástupca navrhovateľky ani pri ďalšom úkone, ktorý realizoval dňa 24.9.2009 na podnet krajského súdu, ktorý žiadal oznámiť, či a s akým výsledkom bolo rozhodnuté o jej sťažnosti zo dňa 30.1.2009 a vo veci podnetu na

podanie protestu prokurátora adresovaných Okresnej prokuratúre v Humennom, Krajskej prokuratúre v Prešove a Generálnej prokuratúre v Bratislave neposkytol svojej mandantke takú právnu službu, za ktorú by mu vzniklo právo na náhradu trov právneho zastúpenia za písomné podanie na súd vo veci samej podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa z vyššie uvedených dôvodov v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom krajského súdu, podľa ktorého v preskúmvanej veci neboli dané podmienky odôvodňujúce priznanie náhrady trov právneho zastúpenia navrhovateľky pri ďalších uplatnených dvoch úkonoch právnej pomoci za vyjadrenie zo dňa 24.9.2009 a doplnenie návrhu zo dňa 11.12.2009. Pri určení náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 OSP musel súd vychádzať zo zásady účelnosti a mohol priznať len náhradu tých výdavkov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Pokiaľ právna zástupkyňa odporcu v odvolaní namietala nesprávnosť rozhodnutia krajského súdu v časti náhrady trov konania, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na právo navrhovateľky na súdnu ochranu a v jeho rámci na právo na náhradu trov súdneho konania (§ 250t ods. 5 OSP), ktorého sa možno domáhať len spôsobom a v medziach zákona, ktorý upravuje podmienky na jej priznanie (čl. 51 ods. 1 ústavy). Odporcom v odvolaní navrhovaný postup súdu podľa ustanovenia § 150 OSP síce umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia celkom alebo sčasti nepriznal náhradu trov konania alebo plnú náhradu trov konania tomu účastníkovi, ktorému inak patrí ich náhrada. Dôvodom na použitie uvedeného ustanovenia však môžu byť len okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré Občiansky súdny poriadok neuvádza ani exemplifikatívne, čo však neznamená, že tým vytvára priestor na voľnú úvahu súdu. Pri skúmaní, či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, treba prihliadnuť na osobné, zárobkové, majetkové a iné pomery účastníkov, procesný postoj účastníkov, a to na obidvoch stranách sporu, okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nárokov, pričom hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania (§ 142 ods. 1 OSP). Takéto dôvody odvolací súd v danej veci nezhliadol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková